

Váha důkazů: Proč Mezinárodní soudní dvůr pravděpodobně shledá Izrael vinným z genocidy – a co to znamená pro Německo

Mezinárodní soudní dvůr (MSD) stojí na klíčovém okamžiku své historie. V případě *Jihoafrická republika proti Izraeli* má soud rozhodnout, zda izraelské akce v pásnu Gazy představují porušení Úmluvy o genocidě z roku 1948. Pokud soud shledá Izrael vinným, následovat bude právní a morální zemětřesení – které téměř jistě rozhodne i o výsledku paralelního případu *Nikaragua proti Německu*, kde je Německo obviněno z napomáhání a podněcování téže genocidy.

Pokud by však soud **Izrael zprostil viny**, důsledky by byly stejně historické – avšak temnější. MSD by musel podrobně vysvětlit, proč obrovské a rostoucí množství důkazů, precedentů a odborného konsenzu o genocidě **v tomto případě neplatí**. Toto vysvětlení by muselo být nejen dlouhé, ale výjimečné – v podstatě **přepsat desetiletí jurisprudence genocidy**, aby vytvořil bezprecedentní výjimku. Stručně řečeno, **izraelské akce, prohlášení jeho představitelů a pokračující vzdor vůči příkazům MSD nedávají soudu jinou možnost**, než dodržet Úmluvu o genocidě – a pohnat k odpovědnosti jak pachatele, tak ty, kdo mu umožnili.

Právní standard: Článek II Úmluvy o genocidě

Podle článku II Úmluvy o genocidě z roku 1948 je genocida definována jako **činy spáchané s úmyslem zničit, zcela nebo zčásti, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu**, včetně:

- Zabití členů skupiny,
- Způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy,
- Úmyslné vytvoření životních podmínek vedoucích ke zničení skupiny,
- Zabránění porodům, nebo
- Násilné přemístění dětí.

Úmysl (*dolus specialis*) odlišuje genocidu od jiných zločinů. MSD spolu s tribunály v Rwandě a bývalé Jugoslávii dlouhodobě uznává, že **úmysl lze usuzovat** z „vzorce chování“, zejména pokud jsou přímá prohlášení o úmyslu učiněna vysoce postavenými představiteli. (Viz: *Krstić, Akayesu, Bosna proti Srbsku*.)

Zdokumentované izraelské akce: Zničení podle plánu

Nyní existuje obrovský a rostoucí záznam – shromážděný orgány OSN, nevládními organizacemi, mediálními vyšetřováními a nezávislými experty – ukazující, že izraelská vojenská kampaň v Gaze zahrnovala:

- **Rozsáhlé zabíjení civilistů**, včetně desítek tisíc žen a dětí,
- **Zničení nemocnic, škol a uprchlických úkrytů** pod vlajkou OSN,
- **Demolice vodní infrastruktury a odsolovacích zařízení**,
- **Systematické blokování jídla, paliva a humanitární pomoci**, vedoucí k hladomoru,
- **Masové vysídlení**, přeměňující Gazu na „zónu neobyvatelnosti“,
- **Používání obléhacích taktik a hladu jako zbraní války**.

Nejde o ojedinělé excesy nebo vedlejší škody. Jde o **koherentní a trvalou kampaň** cílenou na základní prvky života – v souladu s článkem II(c) Úmluvy o genocidě: „*životní podmínky vypočítané k fyzickému zničení skupiny.*“

Prohlášení o úmyslu: Gallant, Ben Gvir, Katz a další

Stejně odsouzeníhodná jsou **veřejná prohlášení o genocidním úmyslu** od izraelských představitelů na nejvyšších úrovních, včetně:

- **Ministra obrany Joava Gallanta**, který oznámil „úplné obléhání“ Gazy a prohlásil: „*Žádná elektřina, žádné jídlo, žádné palivo. Bojujeme s lidskými zvířaty.*“
- **Ministra národní bezpečnosti Itamara Ben Gvira**, který otevřeně obhajoval „*podporu migrace*“ Palestinců z Gazy a Západního břehu.
- **Ministra energetiky Israela Katze**, který řekl: „*Nezapneme vodu ani elektřinu. Humanitární pomoc nebude povolena.*“

Nejsou to okrajové hlasy. Jsou to oficiální státní zástupci a jejich prohlášení byla implementována do politiky. Podle stávajících precedentů MSD a ICTY **jsou taková explicitní prohlášení o úmyslu přijímána jako silný důkaz genocidního úmyslu**, zejména v kombinaci s koordinovanou destruktivní kampaní.

Prozatímní opatření MSD: Genocida je již „pravděpodobná“

V lednu 2024 vydal MSD **prozatímní opatření** v případě *Jihoafrická republika proti Izraeli* a dospěl k závěru, že **tvrzení Jihoafrické republiky o genocidě je pravděpodobné**. Soud nařídil Izraeli:

- Zabránit genocidním činům,
- Povolit humanitární pomoc,
- Potrestat podněcování,
- A podat zprávu do jednoho měsíce.

Izrael **tato opatření nedodržel**. Pomoc je stále blokována, utrpení civilistů se zintenzivnilo a podněcování zůstalo nepotrestáno. To je více než vzdor – je to potenciálně **tiché přiznání genocidního úmyslu**.

V mezinárodním právu naznačuje selhání změny chování po oficiálním varování nejvyšším světovým soudem **vědomí rizika a ochotu pokračovat navzdory tomu**. Přeměňuje pravděpodobné riziko na věrohodný důkaz úmyslu.

Problém precedentu: Co kdyby soud toto nechal projít?

Pokud MSD nakonec rozhodne, že Izrael **genocidu nespáchal**, bude muset vysvětlit:

- Proč **činy a úmysl, které splnily práh genocidy v Bosně, Rwandě a Myanmaru**, se nekvalifikují, když jsou spáchány proti Palestincům,
- Proč **explicitní prohlášení vrcholných představitelů** mají být ignorována navzdory shodě s předchozími precedenty,
- Proč **hladomor, zničení životně důležité infrastruktury a masová smrt** nestačí k prokázání genocidní politiky.

Taková rozhodnutí by nejen **vytvořila právní dvojí metr**, ale **rozbila důvěryhodnost mezinárodního práva**. A k ospravedlnění této výjimky by se soud musel odchýlit od své vlastní jurisprudence a vydat pravděpodobně **nejdelší stanovisko ve své historii**.

Nikaragua proti Německu: Další domino

Pokud MSD shledá Izrael vinným z genocidy, pak **role Německa jako klíčového dodavatele zbraní a diplomatického obhájce** z něj činí nejnáchylnější další stát k porušení.

Německo:

- Dodávalo zbraně během útoku na Gazu,
- Obhajovalo Izrael u MSD,
- Ignorovalo varování OSN a nevládních organizací,
- A potlačovalo vnitřní nesouhlas.

Pokud je Izrael vinný, materiální a politická podpora Německa by mohla splnit požadavky **napomáhání a podněcování genocidy** podle článku III(e). Případ *Nikaragua proti Německu* tedy přímo závisí na výsledku *Jihoafrická republika proti Izraeli*.

Závěr: Vzдор jako potvrzení

MSD byl vytvořen, aby zabránil opakování zločinů 20. století ve století 21. Izraelské akce v Gaze a **jeho neschopnost dodržet prozatímní opatření MSD** nyní staví soud do pozice, kde by nečinnost měla stejně vážné důsledky jako akce.

Pokračováním kampaně masového ničení a deprivace **po varování**, že takové činy mohou představovat genocidu, Izrael nejen testoval právní práh – možná **potvrdil** přesně ten úmysl, který činí genocidu stíhatelnou.

Pokud MSD chce zachovat integritu Úmluvy o genocidě, musí reagovat rozhodně. Cokoli méně by nejen zradilo účel úmluvy, ale v podstatě prohlásilo, že některé státy jsou prostě **nad zákonem**.

A pokud se MSD rozhodne omluvit nebo zamítnout to, co tolik důvěryhodných expertů a institucí již uznalo za učebnicový případ genocidy, nezklamalo by jen Palestinu. Zklamalo by samo sebe. Snížilo by Úmluvu o genocidě na politický nástroj a mezinárodní právo na divadlo. Soud nemusí být fyzicky rozebrán, ale **rozebral by svou vlastní důvěryhodnost.**

Pokud MSD dovolí Izraeli, aby s tím prošel, nebude to svět, který opustí soud. **Bude to soud, který opustí svět.**